

ROZHODNUTIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky – odvolací disciplinárny súd v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Urbancovej a sudcov JUDr. Martina Vladika, JUDr. Mariána Jarábka, JUDr. Ivety Gildeinovej a JUDr. Martina Dolníka na neverejnom zasadnutí 12. septembra 2011 v disciplinárnej veci vedenej proti **Mgr. G. F.**, sudcovi Okresného súdu K., o odvolaní predsedu Okresného súdu K. proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky – prvostupňovému disciplinárnemu súdu z 24. novembra 2010, sp. zn. 2 Ds 14/2008, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 131 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov sa odvolanie predsedu Okresného súdu K. **z a m i e t a .**

Žiaden z účastníkov odvolacieho disciplinárneho konania nemá právo na náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e

Prvostupňový disciplinárny súd rozhodnutím z 24. novembra 2010, sp. zn. 2 Ds 14/2008, podľa § 129 ods. 6 a § 124 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. zastavil disciplinárne konanie proti Mgr. G. F., nar., sudcovi Okresného súdu K. pre skutok, že hoci ako sudca bol podľa ust. § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich v znení neskorších predpisov povinný vykonávať svoje povinnosti sudcu svedomito a v pridelených veciach konať plynulo a bez zbytočných prieťahov, vo veciach Okresného súdu K., sp. zn. 38 Cb 220/2004 a 38 Cb 182/2005, ktoré mu boli pridelené, konal a rozhodoval so značnými prieťahmi, pretože návrh na začatie disciplinárneho konania bol podaný oneskorene.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že zákonná subjektívna lehota začala plynúť okamihom, kedy sa predseda Okresného súdu K. o prieťahoch v konaní dozvedel, t. j. v danom prípade sa tak muselo stať 4. februára 2008, kedy vo veci vedenej na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. II. ÚS 29/08 a sp. zn. III. ÚS 332/07 podal oprávnený orgán, teda predseda Okresného súdu K., vyjadrenia k ústavným sťažnostiam na základe výzvy Ústavného súdu Slovenskej republiky. K uplynutiu šesťmesačnej premlčacej lehoty však došlo podľa názoru disciplinárneho súdu najneskôr 4. augusta 2008 a disciplinárny súd dospel k záveru, že vznesená námietka oneskorenosti podaného návrhu bola opodstatnená. Mal za to, že vo veciach uvedených v návrhu došlo k uplynutiu subjektívnej premlčacej lehoty pre podanie návrhu na disciplinárne konanie ešte pred jeho podaním.

Je preto zrejmé, že návrh na začatie disciplinárneho konania bol podaný oneskorene. Disciplinárny súd preto predmetné disciplinárne konanie proti menovanému sudcovi zastavil.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie predseda Okresného súdu K.. Navrhol, aby odvolací disciplinárny súd rozhodnutie prvostupňového disciplinárneho súdu z 24. novembra 2010, sp. zn. 2 Ds 14/2008 zrušil a rozhodol v súlade s jeho návrhom na začatie disciplinárneho konania z 3. októbra 2008 alebo vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie. Uviedol, že sa nestotožnil s rozhodnutím prvostupňového disciplinárneho súdu o zastavení disciplinárneho konania pre oneskorené podanie návrhu. Podľa jeho názoru k uplynutiu šesťmesačnej premlčacej lehoty nedošlo, keďže návrh na začatie disciplinárneho konania z 3. októbra 2008 bol odovzdaný na pošte 13. novembra 2008, doručený 18. novembra 2008, takže subjektívna premlčacia lehota uplynula najneskôr 6. decembra 2008. (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III. ÚS 332/2007 bol doručený 6. júna 2008.)

Odvolací disciplinárny súd na základe podaného odvolania preskúmal v zmysle § 131 zákona o sudcoch a prísediacich napadnuté rozhodnutie prvostupňového disciplinárneho súdu, ako aj konanie, ktoré tomuto rozhodnutiu predchádzalo a zistil, že odvolanie predsedu Okresného súdu K. nie je dôvodné.

Odvolací disciplinárny súd si v celom rozsahu osvojil skutkové aj právne zistenia prvostupňového disciplinárneho súdu. Prvostupňový disciplinárny súd rozhodnutie dostatočne a správne odôvodnil, preto odvolací disciplinárny súd na tieto dôvody poukazuje.

Jednou zo zásad trestného konania, a teda aj konania disciplinárneho, je zásada stíhania len zo zákonných dôvodov a spôsobom, ktorý ustanovuje zákon. Uvedená zásada je realizáciou č. 17 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Dodržiavanie tejto zásady je zárukou, že nikto nebude bezdôvodne stíhaný, že do občianskych práv a slobôd sa nebude zasahovať nad nevyhnutnú mieru a že pri trestnom i disciplinárnom konaní sa bude dôsledne dodržiavať zákon.

Podľa ust. § 120 ods. 5 zákona o sudcoch a prísediacich v znení účinnom do 31. decembra 2008, návrh na začatie disciplinárneho konania možno podať na disciplinárnom súde do šiestich mesiacov odo dňa, keď sa orgán oprávnený podať návrh dozvedel o disciplinárnom previnení, najneskôr do dvoch rokov odo dňa spáchania disciplinárneho previnenia. Ak ide o priestupok, môže oprávnený orgán oznámiť jeho spáchanie najneskôr do jedného roka odo dňa jeho spáchania.

Odvolací disciplinárny súd sa stotožnil so záverom prvostupňového disciplinárneho súdu, že v predmetnej veci zákonná subjektívna lehota začala plynúť už okamihom, kedy sa predseda Okresného súdu K. dozvedel o pried'ahoch sudcu, a to zo s'ťažnosti účastníka konania zo 7. marca 2007 a 18. júla 2006, na ktoré reagoval listinami z 29. marca 2007 a 11. augusta 2006. V prvom prípade upozornil sudcu na pried'ahy v konaní.

Aj v prípade akceptovania skutočnosti, že premlčacia lehota na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania začala plynúť až doručením rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky predsedovi Okresného súdu K. (14. apríl 2008), subjektívna lehota na podanie návrhu uplynula najneskôr 14. októbra 2008, pretože konanie sudcu je v návrhu kvalifikované ako jeden skutok. Návrh na začatie disciplinárneho konania bol podaný až 18. novembra 2008, teda oneskorene. Vznesená námietka oneskorenosti podaného návrhu bola teda opodstatnená.

Odvolací disciplinárny súd s poukazom na vyššie uvedené uzatvára, že napadnuté rozhodnutie prvostupňového disciplinárneho súdu bolo vydané v súlade so zákonom,

vychádza z náležite zisteného skutkového stavu správnych právnych záverov, a preto odvolanie predsedu Okresného súdu K. ako nedôvodné zamietol.

Vyslovil, že žiaden z účastníkov disciplinárneho konania nemá právo na náhradu trov konania, keďže žiadne trovy disciplinárneho konania nevznikli.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný

V Bratislave 12. septembra 2011.

JUDr. Jarmila U r b a n c o v á , v. r.
predsedníčka odvolacieho disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Malinková